

PRENUMERATA

kwartalną

w kraju 15 złotych;
za granicą 20 złotych;Numer pojedynczy
20 groszy.Konto pocztowe ciekowe
Nr. 730.**MONITOR POLSKI**

DZIENNIK URZĘDOWY RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ.

WYCHODZI CODZIENNIE Z WYJĄTKIEM NIEDZIEL I ŚWIĄT.

OGŁOSZENIA:

Cena za wiersz 1 m/m. szpalty
redakcyjnej po tekście 65 groszy.
Cena za wiersz 1 m/m. szpalty
ogłoszeniowej 60 gr.Tabelaryczne i cyfrowe 95 gr.
Ogłoszenia o zagubionych doku-
mentach 18 groszy za wyraz.
Każde ogłoszenie najmniej
1 złoty.Za terminowy druk ogłoszeń
Wydawnictwo nie odpowiada.
Osobom i firmom prywatnym
kredytu na ogłoszenia i prenu-
meratę Wydawnictwo nie
udziela.Dyrekcja i Administracja Wydawnictwa: Ul. Królewska Nr. 5. Telefon: Centrala P. A. T. — 552-80. Redakcja i ekspedycja: Ul. Miodowa Nr. 22.
Telef. redakcji 11-44-05. Telef. ekspedycji 11-75-28. Kasa czynna od godz. 8 i pół do 1 popoł., w soboty do godz. 12 w poł.

TREŚĆ DZIAŁU URZĘDOWEGO:

Zarządzenia Władz Naczelnych:

Poz. 103. Obwieszczenie Ministra Skarbu z dnia 24 marca 1932 roku o wartości jednego grama czystego złota.

Poz. 104. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 31 marca 1932 r. o statucie przedsiębiorstwa państwowego „Polska Agencja Telegraficzna”.

WYSZEDŁ Z DRUKU NR. 26 DZIENNIKA USTAW RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ Z DNIA 31 MARCA 1932 R., ZAWIERAJĄCY TREŚĆ NASTĘPUJĄCĄ:

USTAWY:

Poz. 227 — z dnia 28 stycznia 1932 r. w sprawie zmiany rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14 marca 1928 r. o prawie lotniczym.

Poz. 228 — z dnia 25 lutego 1932 r. o zwolnieniu od podatku dochodowego w zakładach ubezpieczeń nadwyżek, powstałych z przeszacowania nieruchomości.

Poz. 229 — z dnia 25 lutego 1932 r. o zmianach w rozporządzeniu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 sierpnia 1927 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych.

Poz. 230 — z dnia 25 lutego 1932 r. o drogach lądowych i drogach wodnych śródlądowych w czasie wojny lub grożącego Państwu niebezpieczeństwa.

Poz. 231 — z dnia 25 lutego 1932 r. o przenoszeniu portfeli ubezpieczeniowych.

Poz. 232 — z dnia 25 lutego 1932 r. uchylająca ustawę sejmową z dnia 28 lutego 1919 r. w przedmiocie zaopatrzenia ludności w drzewo budulcowe i opałowe.

Poz. 233 — z dnia 25 lutego 1932 r. o uchyleniu mocy obowiązującej ustawy z dnia 2 marca 1920 r. o organizacji odbudowy technicznej wsi, miast i miasteczek, tudzież rozporządzenia Generala Gubernatora Warszawskiego z dnia 1 listopada 1916 r. w przedmiocie komasacji gruntów dla miasta Kalisza.

Poz. 234 — z dnia 25 lutego 1932 r. w sprawie sprzedaży i zamiany niektórych nieruchomości państwowych.

Poz. 235 — z dnia 9 marca 1932 r. o właściwości Ministra Reform Rolnych w zakresie wykonywania meljoracji.

Poz. 236 — z dnia 9 marca 1932 r. o Funduszu Obrotowym Reformy Rolnej.

Poz. 237 — z dnia 10 marca 1932 r. o połączeniu przedsiębiorstw państwowych „Polska Agencja Telegraficzna” i „Wydawnictwa Państwowe”.

Poz. 238 — z dnia 17 marca 1932 r. o zaopatrzeniu inwalidzkim.

Poz. 239 — z dnia 18 marca 1932 r. o zmianie niektórych przepisów, dotyczących zaopatrzenia emerytalnego funkcjonariuszów państwowych i zawodowych wojskowych.

Poz. 240 — z dnia 18 marca 1932 r. o utworzeniu państwowego przedsiębiorstwa „Polski Monopol Tytoniowy”.

ROZPORZĄDZENIA RADY MINISTRÓW:

Poz. 241 — z dnia 22 marca 1932 r. o zniesieniu gminy wiejskiej Baranów w powiecie jarocińskim, województwie poznańskim.

Poz. 242 — z dnia 22 marca 1932 r. o zniesieniu gminy wiejskiej Górzlenko w powiecie jarocińskim, województwie poznańskim.

Poz. 243 — z dnia 22 marca 1932 r. o zniesieniu gmin wiejskich Kaminięć, Karminiek i Karmin Nowy i o utworzeniu gminy wiejskiej Karmin w powiecie jarocińskim, województwie poznańskim.

Poz. 244 — z dnia 22 marca 1932 r. o zniesieniu gminy wiejskiej Prokopów w powiecie jarocińskim, województwie poznańskim.

Poz. 245 — z dnia 22 marca 1932 r. o zniesieniu gminy wiejskiej Sowina Błotna w powiecie jarocińskim, województwie poznańskim.

Poz. 246 — z dnia 22 marca 1932 r. o zniesieniu gminy wiejskiej Wolsko Nowe w powiecie wyrzyskim, województwie poznańskim.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRÓW:

Pz. 247 — Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa z dnia 26 marca 1932 r. o częściowej zmianie rozporządzenia z dnia 25 stycznia 1928 r. w sprawie cel maksymalnych.

DZIAŁ URZĘDOWY.

Zarządzenia Władz Naczelnych.

103.

OBWIESZCZENIE

Ministra Skarbu

z dnia 24 marca 1932 roku

o wartości jednego grama czystego złota.

Na podstawie art. 16 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 5 listopada 1927 r. w sprawie zmiany ustroju pieniężnego (Dz. U. R. P. Nr. 97 poz. 855) oraz rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 28 listopada 1927 r. w sprawie ustalenia trybu ogłaszania wartości złota (Dz. U. R. P. Nr. 109 poz. 932)—ustalam na miesiąc kwiecień 1932 r. wartość jednego grama czystego złota na pięć złotych 92,44 grosza.

Minister Skarbu:

(—) Jan Piłsudski.

104.

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW.

z dnia 31 marca 1932 r.

o statucie przedsiębiorstwa państwowego „Polska Agencja Telegraficzna”.

Na podstawie art. 2 ustawy z dnia 10 marca 1932 r. o połączeniu przedsiębiorstw państwowych „Polska Agencja Telegraficzna” i „Wydawnictwa Państwowe” (Dz. U. R. P. Nr. 26, poz. 237) zarządza się, co następuje:

§ 1.

Zatwierdza się dołączony do niniejszego rozporządzenia statut przedsiębiorstwa państwowego „Polska Agencja Telegraficzna”.

§ 2.

Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Prezesowi Rady Ministrów w porozumieniu z Ministrem Spraw Zagranicznych i Ministrem Skarbu.

§ 3.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 1932 r.

Prezes Rady Ministrów:

(—) A. Prystor.

Minister Spraw Zagranicznych:

(—) August Zaleski.

Minister Skarbu:

(—) Jan Piłsudski.

Załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 31 marca 1932 r. poz. 104.

S T A T U T

PRZEDSIĘBIORSTWA PAŃSTWOWEGO „POLSKA AGENCJA TELEGRAFICZNA”.

Rozdział I.

Przepisy ogólne.

§ 1.

Przedsiębiorstwo państwowe „Polska Agencja Telegraficzna”, zwane w dalszym ciągu niniejszego statutu „Polska Agencja Telegraficzna”, posiadające osobowość prawną i stanowiące odrębną jednostkę gospodarczą, prowadzone jest na zasadach niniejszego statutu, opartego na postanowieniach rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 17 marca 1927 r. o wydzielaniu z administracji państwowej przedsiębiorstw państwowych, przemysłowych, handlowych i górniczych oraz o ich komercjalizacji (Dz. U. R. P. Nr. 25, poz. 195).

§ 2.

Głównym zadaniem przedsiębiorstwa jest informowanie społeczeństwa polskiego o wszelkiego rodzaju przejawach życia politycznego, społecznego, gospodarczego, kulturalnego i sportowego, zarówno w kraju, jak i zagranicą, oraz dostarczanie zagranicy wiadomości o całokształcie spraw polskich.

Ponadto zakres działalności przedsiębiorstwa obejmuje:

a) zamieszczanie płatnych ogłoszeń we własnych biuletynach i wydawnictwach, pośredniczenie w zamieszczaniu ich w prasie lub innych środkach reklamy, przeprowadzanie akcji reklamowych i propagandowych przy pomocy wszelkich środków, służących do tego celu; pośrednictwo w prenumeracie i sprzedaży czasopism;

b) wykonywanie i eksploatacja zdjęć filmowych i fotograficznych;

c) wydawanie czasopism i wydawnictw urzędowych lub nieurzędowych, a zwłaszcza: „Monitor Polski”, „Dziennik Urzędowy Rzeczypospolitej Polskiej”, „Zbiór Wyroków Najwyższego Trybunału Administracyjnego”, „Gazeta Lwowska”, jak również powoływanie do życia i prowadzenie innych czasopism urzędowych na zlecenie Prezesa Rady Ministrów.

§ 3.

„Polska Agencja Telegraficzna” podaje w swoim serwisie informacyjnym wszelkie komunikaty urzędowe, zlecone jej przez Prezesa Rady Ministrów, jak również za zwrotem kosztów transmisji przesyła zagranicę wszelkie informacje i komunikaty, zlecone jej przez Ministra Spraw Zagranicznych lub Ministra Skarbu.

§ 4.

„Polska Agencja Telegraficzna” posiada wyłączne prawo pośrednictwa w zakresie przekazywania prasie i innym przedsiębiorstwom reklamowym wszelkich płatnych ogłoszeń i reklam urzędów, instytucji, nieskomercjalizowanych przedsiębiorstw państwowych, nie wyłączając reklamy fotograficznej, filmowej, czy świetlnej. Równocześnie posiada ona wyłączne prawo pośrednictwa w dokonywaniu w celu rozpowszechniania zdjęć filmowych i fotograficznych urzędów, instytucji, przedsiębiorstw państwowych, oraz zdjęć na terenach państwowych.

§ 5.

„Monitor Polski” zamieszcza materiał urzędowy, którego ogłoszenie w „Monitorze Polskim” jest przewidziane przez przepisy prawne, jak również publikacje i ogłoszenia płatne, drukowane w nim obowiązkowo jako w dzienniku urzędowym Państwa. Ponadto „Monitor Polski” może zamieszczać z upoważnienia Prezesa Rady Ministrów materiał informacyjny.

„Zbiór Wyroków Najwyższego Trybunału Administracyjnego” podaje ważniejsze wyroki Najwyższego Trybunału Administracyjnego.

„Gazeta Lwowska” i inne powstać mogące tego rodzaju wydawnictwa państwowe zamieszczają lokalny materiał urzędowy, który musi być ustawowo drukowany w „Monitorze Polskim”, jak również ogłoszenia i publikacje płatne, wynikające z obowiązujących ustaw. Wydawnictwa te mają poza tym obiektywnie informować społeczeństwo o sprawach państwowych i działalności władz Państwa, a także mają orjentować opinię publiczną w dziedzinie ważniejszych zagadnień narodowych i społecznych. Wreszcie podawać mogą materiał ogólny - dziennikarski: polityczny, ekonomiczny, kulturalny, i zamieszczać płatne ogłoszenia prywatne.

§ 6.

„Polska Agencja Telegraficzna” ma siedzibę w Warszawie.

Może ona otwierać w kraju i zagranicą swoje oddziały, filje, przedstawicielstwa i agentury.

§ 7.

„Polska Agencja Telegraficzna” wpisana będzie do rejestru handlowego, prowadzonego przy Sądzie Okręgowym w Warszawie.

§ 8.

Pracownicy przedsiębiorstwa „Polska Agencja Telegraficzna” nie są urzędnikami państwowymi i są wynagradzani w zależności od czynionych usług w sposób przyjęty w przedsiębiorstwach prywatnych.

Rozdział II.

Majątek i administracja przedsiębiorstwa.

§ 9.

Przedsiębiorstwo ma prawo nabywać lub dzierżawić majątek nieruchomy, nabywać i zbywać majątek ruchomy oraz we własnym imieniu zaciągać zobowiązania, nabywać prawa majątkowe, zawierać wszelkiego rodzaju umowy i tranzakcje handlowe.

„Polska Agencja Telegraficzna” za zgodą Prezesa Rady Ministrów w porozumieniu z Ministrem Skarbu może brać udział w przedsiębiorstwach pokrewnych, jakoteż nabywać akcje lub udziały takich przedsiębiorstw.

Majątek przedsiębiorstwa majątek nieruchomy jest własnością Skarbu Państwa, przyczem przedsiębiorstwo zatrzymuje go w swym użytkowaniu.

Zbywanie majątku nieruchomego i zaciąganie zobowiązań obciążających ten majątek może być dokonywane tylko w granicach upoważnień ustawowych, uzyskanych w tym celu przez Rząd na rzecz przedsiębiorstwa.

§ 10.

Przedsiębiorstwo użytkuje i zarządza majątkiem nieruchomym, oddanym mu protokólnie na podstawie inwentarza i szacunku, sporządzonego przez Prezydium Rady Ministrów łącznie z Dyрекcją przedsiębiorstwa.

Majątek ruchomy przedsiębiorstw państwowych „Polska Agencja Telegraficzna” i „Wydawnictwa Państwowe” wraz ze wszystkimi prawami i zobowiązaniami przekazuje się na podstawie inwentarza i szacunku na własność przedsiębiorstwa.

Protokół oddania podpisuje osoba, upoważniona przez Ministra Skarbu.

§ 11.

Na podstawie wartości szacunkowej przejętego majątku przedsiębiorstwo sporządza, nie później niż w ciągu sześciu miesięcy po rozpoczęciu swych czynności, bilans otwarcia i oznacza swój kapitał zakładowy, stanowiący różnicę aktywów i pasywów tego bilansu.

Bilans otwarcia zatwierdza Prezes Rady Ministrów w porozumieniu z Ministrem Skarbu.

§ 12.

Wszystkie wydatki, wpływające z działalności przedsiębiorstwa, łącznie z wydatkami inwestycyjnymi, pokrywać będzie „Polska Agencja Telegraficzna” z własnych dochodów, przyczem wydatki inwestycyjne nie powinny przekraczać 50% preliminarzanego zysku brutto przedsiębiorstwa w roku operacyjnym. O ileby zaszła potrzeba przekroczenia tej granicy (50%), to na dokonanie takich wydatków inwestycyjnych musi być uzyskana zgoda Ministra Skarbu.

§ 13.

Zysk brutto przedsiębiorstwa „Polska Agencja Telegraficzna” stanowić będzie saldo, powstałe z ogólnych wpływów po potrąceniu wydatków eksploatacyjnych i handlowych.

§ 14.

Dla pełnego pokrycia wydatków „Polska Agencja Telegraficzna” ma prawo dokonywać krótkoterminowych operacji kredytowych.

Przedsiębiorstwo może również podejmować długoterminowe operacje kredytowe za zgodą Prezesa Rady Ministrów w porozumieniu z Ministrem Skarbu.

Długoterminowe operacje kredytowe, które obciążać będą majątek nieruchomy, mogą być dokonywane tylko na mocy upoważnień ustawowych.

§ 15.

Za zobowiązania, zaciągnięte przez Polską Agencję Telegraficzną, niezależnie od odpowiedzialności samego przedsiębiorstwa, jest odpowiedzialny Skarb Państwa do wysokości całego majątku nieruchomego, użytkowanego i zarządzanego przez przedsiębiorstwo.

§ 16.

Przedsiębiorstwo może powiększać swój kapitał zakładowy, czyniąc na rzecz tego kapitału stosowne odpisy z czystego zysku bilansowego.

Poza kapitałem zakładowym przedsiębiorstwo tworzy kapitał amortyzacyjny i rezerwy, ewentualnie fundusz asekuracyjny.

Wysokość odpisów na rzecz tych funduszy ustalona jest poniżej. Prócz tego mogą być tworzone na podstawie decyzji Prezesa Rady Ministrów w porozumieniu z Ministrem Skarbu inne fundusze specjalne.

§ 17.

Kapitał amortyzacyjny tworzy się z sum corocznie odpisywanych od ogólnego zysku brutto na amortyzację eksploatowanych przez Polską Agencję Telegraficzną budynków, maszyn i narzędzi.

Skala amortyzacyjna wynosi:

- w stosunku do budynków murowanych 2% wartości bilansowej,
- w stosunku do budynków drewnianych 5% wartości bilansowej,
- w stosunku do urządzeń technicznych 10% wartości bilansowej,

d) w stosunku do maszyn, narzędzi i t. p. ruchomości 25% wartości bilansowej.

§ 18.

Kapitał rezerwy tworzy się z sum corocznie na ten cel odpisywanych w wysokości 5% od ogólnego zysku brutto. Kapitał ten przeznaczony będzie przede wszystkim na pokrycie strat w latach deficytowych.

O ile kapitał rezerwy dojdzie do wysokości połowy nominalnego kapitału zakładowego, ustają dalsze coroczne odpisy na ten cel, natomiast zostają one wznowione, gdy kapitał ten zmniejszy się.

§ 19.

Fundusz asekuracyjny zostanie utworzony w tym wypadku, kiedy przedsiębiorstwo będzie ubezpieczać swoje nieruchomości, maszyny i urządzenia techniczne nie w pełnej sumie ich wartości. Wysokość rocznych odpisów na ten cel, oraz wysokość samego kapitału asekuracyjnego ustala na wniosek Rady Administracyjnej Prezes Rady Ministrów w porozumieniu z Ministrem Skarbu.

Kapitał asekuracyjny użyty będzie na cele odbudowy zniszczonych przez pożar lub wybuch budynków, maszyn i urządzeń technicznych. Spółka lokaty kapitału asekuracyjnego określi Rada Administracyjna na wniosek Dyrekcji.

§ 20.

Na wydatki inwestycyjne, które nie będą mogły być pokryte ze środków przedsiębiorstwa, a będą musiały być wykonane w interesie Państwa, przedsiębiorstwo będzie mogło otrzymać dotację Skarbu w granicach, ustalonych w budżecie państwowym.

Wszystkie wydatki inwestycyjne, zarówno pokryte z funduszy przedsiębiorstwa, jak i z dotacji Skarbu, zostaną zapisane na rachunek kapitału Skarbu Państwa.

Rozdział III.

Rachunkowość.

§ 21.

Przynajmniej 50% czystego zysku bilansowego, pozostającego po dokonaniu obowiązujących odpisów, przewidzianych statutem przedsiębiorstwa, powinno być przekazane Skarbowi Państwa.

§ 22.

Rok operacyjny i bilansowy przedsiębiorstwa „Polska Agencja Telegraficzna” trwa od 1 stycznia do 31 grudnia.

§ 23.

Bilans oraz rachunek strat i zysków powinien być przygotowany najpóźniej w 3 miesiące po ukończeniu roku operacyjnego.

Bilans, rachunek strat i zysków oraz podział czystego zysku przedsiębiorstwa za dany rok operacyjny przedkłada Dyrekcja po rozpatrzeniu i uchwaleniu go przez Radę Administracyjną do zatwierdzenia Prezesowi Rady Ministrów w porozumieniu z Ministrem Skarbu. Sprawozdanie zawierające bilans oraz rachunek strat i zysków za ostatni rok sprawozdawczy będzie dołączone jako załącznik do drukowanego preliminarza budżetowego.

Rozdział IV.

Władze przedsiębiorstwa.

§ 24.

Władze przedsiębiorstwa stanowią:

- Rada Administracyjna,
- Dyrekcja,
- Komisja Rewizyjna.

§ 25.

Rada Administracyjna składa się z 5 członków, powoływanych i zwalnianych przez Prezesa Rady Ministrów, który powołuje i zwalnia z pośród nich prezesa i jego zastępcę.

Jeden członek zostaje powołany w porozumieniu z Ministrem Skarbu z pośród urzędników Ministerstwa Skarbu, inni zostają powołani z pośród urzędników Prezydium Rady Ministrów, lub innych władz naczelnych, za zgodą odnośnego ministra.

Członkowie Rady nie mogą uczestniczyć w przedsiębiorstwach współzawodniczących lub przedstawiać interesów, sprzecznych z interesami przedsiębiorstwa.

§ 26.

Do właściwości Rady Administracyjnej należy:

- ogólny nadzór i sprawowanie kontroli nad działalnością przedsiębiorstwa,
- uchwalanie regulaminów Rady i Dyrekcji,
- rozpatrywanie i uchwalanie planu gospodarczego, zasadniczej polityki sprzedażnej, budżetu, projektów bilansu, rachunków strat i zysków oraz podziału czystego zysku,
- sprawa zakładania oddziałów i filii przedsiębiorstwa,
- uchwalanie wniosków o nabywanie i zbywanie majątku ruchomego przedsiębiorstwa,
- uchwalanie planów inwestycyjnych,
- sprawy lokowania funduszu asekuracyjnego lub rezerw specjalnych przedsiębiorstwa,

h) uchwalanie wniosków w sprawie obciążania majątku przedsiębiorstwa oraz w sprawie zaciągania pożyczek długoterminowych,

i) nadawanie prokury na wnioski Dyrekcji,

k) uchwalanie wszelkich innych wniosków, zgłoszonych przez Dyrekcję lub członków Rady, i rozstrzyganie wszelkich spraw przekraczających właściwość Dyrekcji,

l) przedstawianie Prezesowi Rady Ministrów wniosków co do mianowania, odwołania lub pociągnięcia do odpowiedzialności Dyrekcji oraz stawianie wniosków co do określenia wynagrodzenia dla Dyrekcji i zawieranie umów służbowych z Dyrekcją.

§ 27.

Uchwały Rady Administracyjnej, które dotyczą bilansu, rachunku strat i zysków, podziału czystego zysku, pożyczek długoterminowych, nabywania majątku nieruchomego, planów inwestycyjnych, muszą być dla ich ważności zatwierdzone przez Prezesa Rady Ministrów w porozumieniu z Ministrem Skarbu.

Uchwały dotyczące zbywania i obciążania majątku nieruchomego przedkładane będą w formie wniosków ustawowych na Radę Ministrów przez Prezesa Rady Ministrów w porozumieniu z Ministrem Skarbu.

§ 28.

Posiedzenia zwyczajne Rady Administracyjnej zwołuje prezes lub jego zastępca w miarę potrzeby, najmniej sześć razy w ciągu roku operacyjnego. Posiedzenia nadzwyczajne Rady zwołuje prezes lub jego zastępca na polecenie Prezesa Rady Ministrów, a także na żądanie conajmniej trzech członków Rady lub na żądanie Dyrekcji.

Rada decyduje we wszystkich sprawach większością głosów; w razie równości głosów decyduje głos prezesa. Do ważności uchwał konieczna jest obecność przynajmniej połowy członków Rady. Protokoły posiedzeń Rady przedstawia się Prezesowi Rady Ministrów do wiadomości.

§ 29.

Członkowie Rady Administracyjnej pobierają za wykonywanie swych czynności wynagrodzenie stałe oraz mogą otrzymywać z czystego zysku tantiemę. Wysokość wynagrodzenia i tantiemy wyznacza Prezes Rady Ministrów w porozumieniu z Ministrem Skarbu.

§ 30.

W wyjątkowych przypadkach Rada ma prawo zlecić specjalne zadanie jednemu lub więcej członkom Rady; Rada może również delegować jednego ze swych członków dla utrzymania stałego kontaktu i współdziałania z Dyrekcją. Za specjalne czynności może Prezes Rady Ministrów wyznaczyć w porozumieniu z Ministrem Skarbu oddzielne wynagrodzenie.

§ 31.

Dyrekcja składa się z Dyrektora, mianowanego przez Prezesa Rady Ministrów na wniosek Rady Administracyjnej.

§ 32.

Dyrekcja przedsiębiorstwa pełni swe czynności na zasadzie regulaminu, uchwalonego przez Radę Administracyjną, i jest odpowiedzialna za prowadzenie przedsiębiorstwa ze starannością porządnego kupca. W szczególności należy do właściwości Dyrekcji:

- kierownictwo przedsiębiorstwa i prowadzenie, załatwianie i decyzja we wszelkich sprawach przedsiębiorstwa i jego rachunkowości;
- układanie planu gospodarczego, budżetu, bilansów rocznych, rachunku strat i zysków, oraz składanie sprawozdań Radzie Administracyjnej;
- przyjmowanie, zwalnianie i ustalanie wynagrodzenia personelu przedsiębiorstwa;
- zastępowanie przedsiębiorstwa wobec osób trzecich, władz sądowych, administracyjnych i samorządowych.

§ 33.

Do ważności zobowiązań przedsiębiorstwa wymagane są podpisy pod nazwą firmy przedsiębiorstwa Dyrektora łącznie z prokurentem, lub też, na podstawie uchwały Rady Administracyjnej, dwóch prokurentów.

§ 34.

Dla przeprowadzenia doraźnej kontroli rachunkowej i kasowej, zbadania ksiąg i bilansu oraz stanu majątkowego przedsiębiorstwa powołuje Prezes Rady Ministrów w porozumieniu z Ministrem Skarbu Komisję Rewizyjną — w składzie trzech członków.

Komisja Rewizyjna przedkłada sprawozdanie ze swych czynności Prezesowi Rady Ministrów oraz Ministrowi Skarbu; ponadto może Prezes Rady Ministrów poddać przedsiębiorstwo w zakresie zbadania ksiąg, bilansu i stanu majątkowego specjalnej kontroli, niezależnie od przewidzianej ustawowo kontroli państwowej, dokonywanej przez Najwyższą Izbę Kontroli.

§ 35.

Członkowie Komisji Rewizyjnej otrzymują z funduszu przedsiębiorstwa wynagrodzenie, określone przez Prezesa Rady Ministrów w porozumieniu z Ministrem Skarbu.

Rozdział V.

Przepisy końcowe.

§ 36.

We wszystkich przypadkach, nieprzewidzianych niniejszym statutem będą miały zastosowanie ogólne przepisy prawa, w szczególności przepisy rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 17 marca 1927 r. o wydziałaniu z administracji państwowej przedsiębiorstw państwowych, przemysłowych, handlowych i górniczych oraz o ich komercjalizacji (Dz. U. R. P. Nr. 25, poz. 195), z tem, że ilekroć rozporządzenie to mówi o właściwym ministrze, należy pod tą nazwą rozumieć Prezesa Rady Ministrów.

§ 37.

Likwidacja przedsiębiorstwa, jako samoistnej osoby prawnej, następuje na podstawie uchwały Rady Ministrów, przyczem cały majątek przedsiębiorstwa przechodzi na własność Skarbu Państwa.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY.**Z Kancelarii****P. Prezydenta Rzeczypospolitej.**

We wtorek, dnia 29-go b. m. na zaproszenie Pana Prezydenta Rzeczypospolitej bawili w Spale PP.: Prezes Rady Ministrów Aleksander Prystor, Marszałek Sejmu dr. Kazimierz Świtalski, prezes Walery Sławek i prof. dr. Kazimierz Bartel. Pan Prezydent Rzeczypospolitej odbył z zaproszonymi dłuższą rozmowę.

P. Prezes Rady Ministrów Prystor prosił Pana Prezydenta Rzeczypospolitej o przeprowadzanie i w przyszłości co pewien czas rozmów w tem samem gronie, jako w gronie ludzi, których Pan Prezydent obdarzał swem zaufaniem, powierzając im kolejno ster rządów.

**Z Ministerstwa
Spraw Zagranicznych**

P. Minister Spraw Zagranicznych. August Załęski przyjął w dniu 30-ym b. m. ambasadora Francji, p. Laroche'a, oraz ambasadora Włoch, hr. Vannutelli Reya.

Ambasador Laroche przyjęty został tegoż dnia przez P. Podsekretarza Stanu w Ministerstwie Spraw Zagranicznych, Ministra Józefa Becka.

**Z Ministerstwa
Przemysłu i Handlu**

P. Minister Przemysłu i Handlu, dr. F. Zarzycki, po kilkodniowej nieobecności powrócił do Warszawy i objął urządowanie.

W związku z zawartem w dniu 26 marca r. b. porozumieniem polsko - niemieckiem w sprawie wzajemnych stosunków gospodarczych, Ministerstwo Przemysłu i Handlu wyjaśnia, iż począwszy od dnia 1 kwietnia r. b. obrót towarowy między Polską a Niemcami będzie się opierał na następujących zasadach:

1) Wszystkie artykuły eksportowane obecnie z Polski do Niemiec będą mogły być wywożone nadal na dotychczasowych warunkach. Wyjątek pod tym względem stanowi masło, w stosunku do którego taryfa maksymalna stosowana była już w ciągu ostatnich dwóch miesięcy (cło 170 mk.), a które obecnie korzystać będzie z ogólnego cła autonomicznego w wysokości 100 mk. od 1 kwintala.

2) Niemiecka taryfa maksymalna (Obertarif), zastosowana zostanie począwszy od 1 kwietnia r. b. jedynie w stosunku do tych artykułów pochodzących z Polski, które dotychczas były objęte bądź zakazami antypolskimi, bądź też bojowymi cłami antypolskimi. Cło maksymalne nie zostanie jednak zastosowane do jaj, przywożonych z Polski do Niemiec, dla których w przyszłości stosowane będzie niemieckie cło autonomiczne (obecnie 180 mk. od 1 kwintala).

3) Polska taryfa maksymalna wprowadzona zostanie jedynie w stosunku do tych artykułów niemieckich, które podpadają pod listy zakazów antyniemieckich z 1925 r.

W zakresie towarów objętych ogólnymi zakazami przywozu, rozporządzeniami z grudnia 1931 r. (Dz. U. R. P. Nr. 111) oraz lutego 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 9), a nie podpadających pod zakazy przywozu, wydane już poprzednio (bądź ogólne, bądź antyniemieckie), ustalone zostały kontyngenty na przywóz z Niemiec.

Pozwolenia na przywóz z Niemiec powyższych towarów, wydawane od dn. 1 kwietnia 1932 roku będą przez Ministerstwo Przemysłu i Handlu w normalnym trybie. Podania winny być kierowane, jak zwykle, do właściwych terytorjalnie Izb Przemysłowo Handlowych, względnie w Warszawie, do Stowarzyszenia Kupców Polskich, lub Centrali Związku Kupców.

**Z Ministerstwa
Pracy i Opieki Społecznej.**

P. Minister Pracy i Opieki Społecznej na podstawie przysługujących mu uprawnień i zgodnie z obowiązującym statutem Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej, podpisał ostatnio rozporządzenie w sprawie zniesienia Głównego Urzędu Ubezpieczeń. Urząd ten zostaje zniesiony od 1 kwietnia r. b., przyczem zwierzchni nadzór nad Kasami Chorych i bezpośredni nadzór nad związkami Kas Chorych oraz rozstrzyganie w ostatniej instancji odwołań od decyzji Okręgowych Urzędów Ubezpieczeń należeć będzie do P. Ministra Pracy i Opieki Społecznej.

W zastępstwie nieobecnego w Warszawie P. Ministra Pracy i Opieki Społecznej S. Hubickiego, P. Podsekretarz Stanu Szubartowicz udzielił w dniu wczorajszym „Złotym Krzyżem Zasługi“ naczelnego inspektora Funduszu Bezrobocia, inż. Wincentego Grabowieckiego, któremu krzyż ten został nadany za zasługi przy organizacji Funduszu Bezrobocia.

Z Ministerstwa Robót Publicznych.

Ostatnio ukazały się w prasie codziennej informacje o stanie wody i lodów na rzekach oraz o przypuszczalnym przebiegu powodzi, bez podawania źródeł pochodzenia tych notatek, które często mają charakter alarmujący, często zaś nie odpowiadają rzeczywistości, lub ujmują tylko epizodyczne zjawiska o miejscowym znaczeniu, nie charakteryzując całokształtu zjawisk. Autentyczne wiadomości o tem podaje tymczasem codziennie w godzinach popołudniowych Centralne Biuro Hydrograficzne M. R. P. za pośrednictwem „Polskiego Radja“. Wiadomości te układane są na podstawie informacji otrzymywanych bezpośrednio ze stacji obserwacyjnych na główniejszych rzekach Polski.

W dniu 23 marca zjawiska hydrologiczne na rzekach przedstawiają się, jak następuje:

Większość rzek Polski skuta jest jeszcze pokrywą lodową; ruszenie lodów obserwowano tylko częściowo w dorz. górnej Wisły i Warty. Grubość pokrywy lodowej pod wpływem sprzyjających warunków atmosferycznych stopniowo zmniejsza się, największa grubość dochodzi obecnie na Niemnie do 50 cm., w dorz. Wisły do 35 cm.

Pokrywa śnieżna również pod wpływem silnego usłonecznienia we dnie stopniowo maleje; jedynie w górach grubość warstwy śnieżnej wynosi jeszcze do 150 cm, na Podkarpaciu 10 do 50 cm, na wschodzie w dorzeczach Prypeci i Niemna do 30 cm.

Poziom wody w rzekach utrzymuje się przeważnie w granicach stanów średnich — co nie pozostanie bez wpływu na wysokość spływu wiosennych wód, może natomiast ułatwić spływ lodów i utrudnić tworzenie się zatorów.

Przebieg i rozmiary tegorocznego wiosennego wezbrania w znacznej mierze uzależniony będzie od intensywności równoczesnego trwałego ocieplenia na większym obszarze, oraz od ewentualnego pojawienia się opadów płynnych. Dotychczasowy układ zjawisk meteorologicznych wobec zaniku szaty śnieżnej w dorzeczach Warty, środkowej i dolnej Wisły oraz częściowego spływu wód w dorzeczcu Wisły, pozwala przypuszczać stosunkowo łagodny przebieg wezbrania w dorzeczach Wisły i Warty; większych wezbrań można oczekiwać tylko w dorzeczcu Niemna i Wilji oraz na Dniestrze. Sytuację może pogorszyć powstanie miejscowych zatorów lodowych, utrudniających swobodny odpływ wody.

Publikacje urzędowe.

POSTANOWIENIE

Ministrów Przemysłu i Handlu oraz Skarbu w sprawie zezwolenia Spółce Akcyjnej pod firmą: „Zakłady Przemysłu Drzewnego i Chemiczno - Drzewnego „Karpina“, Spółka Akcyjna“ na zmianę statutu Spółki, w celu uzgodnienia jego treści z rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o prawie o spółkach akcyjnych (Dz. Ust. 39/1928, poz. 383).

Na zasadzie art. 1 Ustawy, z dnia 29 kwietnia 1919 roku, o zatwierdzaniu i zmianie statutów spółek akcyjnych, art. 170 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o prawie o spółkach akcyjnych (Dz. Ust. 39/1928, poz. 383), rozporządzenia Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 15 stycznia 1930 r. (Dz. Ust. 3/1930) oraz art. 1 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 3 grudnia 1930 r. (Dz. Ust. 86/1930, poz. 664), zezwała się Spółce Akcyjnej pod firmą: „Zakłady Przemysłu Drzewnego i Chemiczno - Drzewnego „Karpina“, Spółka Akcyjna“, z siedzibą we Lwowie, na zmianę statutu Spółki, który otrzymuje nowe brzmienie, jak w załączniku.

Warszawa, dnia 29 grudnia 1931 r.

Za Ministra Przemysłu i Handlu:
(—) J. Kozuchowski,
Podsekretarz Stanu.
Za Ministra Skarbu:
(—) Wł. Baczyński,
Kierownik Departamentu.

STATUT

Spółki Akcyjnej pod firmą:

„ZAKŁADY PRZEMYSŁU DRZEWNEGO I CHEMICZNO - DRZEWNEGO „KARPINA“, SPÓŁKA AKCYJNA“.

§ 1.

Firma Spółki opiewa, jak następuje: „Zakłady Przemysłu Drzewnego i Chemiczno - Drzewnego „Karpina“, Spółka Akcyjna“ i została zarejestrowana najpierw w Sądzie warszawskim, a po przeniesieniu siedziby do Lwowa w Sądzie Okręgowym we Lwowie uchwałą z dnia 30.X. 1927 r. firm. 1553/27.

§ 2.

Siedziba Spółki.

Siedzibą Spółki jest miasto Lwów.

§ 3.

Założyciele Spółki.

Założycielami Spółki byli:
1) Jerzy Baranowski,
2) Jan Hubert Mitkiewicz,
3) Czesław Brzostowski,
4) Dr. St. Aulich.

§ 4.

Czas trwania Spółki.

Czas trwania Spółki jest nieograniczony.

§ 5.

Przedmiot przedsiębiorstwa.

Przedmiotem przedsiębiorstwa jest:

- prowadzenie tartaków sposobem fabrycznym, wszelkiego rodzaju fabryk i warsztatów przeróbki mechanicznej drzewa, terpentyniarni, smolarni, nasycarni oraz innych zakładów dla przerobu chemicznego drzewa we własnych i dzierżawionych fabrykach;
- wyrab, karczunek, sprzedaż i wogóle eksploatacja wszelkich gatunków drzewa z własnych i dzierżawionych lasów i drzewostanów;
- prowadzenie przedsiębiorstwa drzewnego i chemiczno - drzewnego na rachunek własny i komisowy, wyrab i sprzedaż wszelkiego rodzaju przetworów i półfabrykatów drzewnych;
- budowa tartaków i innych fabryk drzewnych i chemiczno - drzewnych;
- utrzymywanie warsztatów, magazynów i kolejek dzierżawionych i własnych oraz wszelkich środków lokomocji i biur technicznych, potrzebnych dla zrealizowania wyżej wspomnianych celów;
- nabywanie w zakresie fabrykacji wyżej podanych patentów, licencji i tym podobnych uprawnień;
- nabywanie, zakładanie i popieranie takich samych lub podobnych przedsiębiorstw mogących